

วิเคราะห์ผลกระทบของภาษีมูลค่าเพิ่มต่อ

การประกอบธุรกิจนำเข้าและส่งออกสินค้า ของผู้ประกอบการในประเทศไทย

M.B.A.

การที่รัฐบาลไทยได้นำเอาระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) มาใช้ในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ ที่ผ่านมา ถือว่าเป็นการปฏิรูประบบภาษีทางอ้อมครั้งสำคัญของประเทศไทย เพราะเป็นการยกเลิกภาษีการค้าระบบเดิมที่ใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ จนถึงปัจจุบัน กล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้ภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย ได้แก่รายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การขยายตัวของภาค

อุตสาหกรรมในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๖.๖ ต่อปี โดยเฉพาะในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๖ ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินกลยุทธ์ตามแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเฉพาะสาขารวมทั้งสนับสนุนให้มีการลงทุนอุตสาหกรรมเฉพาะสาขารวมทั้งสนับสนุนให้มีการลงทุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีจำนวนมากขึ้น ตลอดจนดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยดำเนินการเปลี่ยนแปลงจากการมุ่งผลผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกในรูปอุตสาหกรรมการส่งออกที่ทำโดยการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีลู่ทางการส่งออกสูง

สามารถผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และเพื่อการส่งออก รวมทั้งขยายผลการผลิตไปสู่สินค้าใหม่ ๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมไม้ และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยาง ผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยเป็นการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด นอกจากนี้ก็มีการเน้นการเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมวิศวกรรม (Industrial Engineering) เพื่อเป็นทุนอุตสาหกรรมอื่นในระยะยาว เช่น งานโลหะและอุตสาหกรรมการประกอบผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนอุปกรณ์สื่อสารคมนาคม ในช่วงของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นนี้ได้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมากขึ้น ๆ ทั้งในด้านการผลิตและการส่งออก

ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมในระดับมหภาคจะเห็นได้ว่าการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) (“การค้าระหว่างประเทศของไทยในทศวรรษ 1990”, 2535) เป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับเศรษฐกิจโลกโดยการค้าโลกขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการผลิต นอกจากนี้โครงสร้างการค้าของโลกในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงไปหลายด้าน เช่น ราคาและความสำคัญของสินค้าขั้นปฐมภูมิมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับสินค้าอุตสาหกรรม และขณะเดียวกันประเทศต่าง ๆ ทางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็เข้าไปมีบทบาทในการค้าโลกมากขึ้น ทั้งที่เป็นการค้าภายในภูมิภาค และกับภูมิภาคอื่น เช่น กับสหรัฐฯ และยุโรป

เช่นเดียวกับการส่งออกของประเทศไทยก็ดำเนินไปในทิศทางเดียวกันกับของโลก กล่าวคือสินค้าอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จนมีสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของมูลค่าส่งออกทั้งหมด การค้ากับต่างประเทศของประเทศไทยก็มีแนวโน้มการขยายตัวมากขึ้น รวมทั้งประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของสนธิสัญญาความตกลงทั่วไปทางการค้าพิกัดอัตราภาษีศุลกากร (GATT) การขยายฐานการผลิตและการส่งออกของไทยออกไปใน ASEAN และภูมิภาคอินโดจีนได้มากและเพิ่มขอขึ้นเขตการค้า AFTA (Asean Free Trade Area) เริ่มผลจริงจัง โดยเฉพาะจะมีผล

โดยตรงต่อการนำเข้าทรัพยากรธรรมชาติจากอินโดจีน

จากภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และเพื่อการส่งออกดังที่กล่าวมาข้างต้น เหล่านี้ได้มีผลกระทบต่อระบบภาษีอากรระบบเดิมที่เคยใช้มา (ดังที่ปรากฏไว้ในบทนำข้างต้น) คือ เกิดความไม่สอดคล้องกันนั่นเอง โดยเฉพาะการเป็นปัจจัย หรือเครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่ดำเนินในรูปการค้าระหว่างประเทศเช่นปัจจุบัน ฉะนั้น เมื่อตระหนักถึงเหตุผลที่สำคัญยิ่งดังกล่าว ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบภาษีอากรให้เอื้ออำนวยและสอดคล้องกับภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน และเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไปด้วย

โดยสรุป การปฏิรูประบบภาษีการค้าจากเดิมมาเป็น VAT นั้นมีสาเหตุสืบเนื่องจากเหตุผลประเดิมสำคัญดังนี้-

1. เป็นการปรับระบบภาษีให้สอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจของโลก และของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
2. เนื่องจากขณะนี้การค้าของประเทศไทยกับต่างประเทศมีแนวโน้ม การขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีให้เป็นไปตามพันธกรณีที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์สากลด้วยได้แก่ การยกเลิกการชดเชยค่าภาษีทางอ้อม (“ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ”, 2535 : 1) การปรับอัตราภาษีการบริโภคภายในที่เก็บจากการนำเข้าสินค้า และสินค้าที่ผลิตในประเทศเป็นอัตราเดียวกับกรณีนี้ในหลายประเทศได้มีการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้จัดเก็บเป็นเวลานานแล้ว เช่น ทุกประเทศในกลุ่มประเทศยุโรป 16 ประเทศ ในทวีปอเมริกาบางประเทศ ในทวีปอาฟริกามีประเทศไนเจอร์ มาดากัสกา ส่วนในทวีปเอเชียก็มีประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย นอกจากนี้ก็มีใช้ในประเทศนิวซีแลนด์ อิสราเอล
3. ภาษีการค้าเดิมที่เคยใช้มีลักษณะที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศหลายด้าน เช่น

มีลักษณะการจัดเก็บซ้ำซ้อน เพราะนอกจากจะเก็บจากสินค้าสำเร็จรูป แล้วยังเก็บจากวัตถุดิบสินค้าขึ้นกลางและสินค้าทุนด้วย ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงเกินควร เป็นอุปสรรคต่อการขยายการผลิต แต่ VAT จะจัดเก็บเฉพาะจากฐานภาษีอันเป็นมูลค่าเพิ่มขึ้นมาใหม่เท่านั้น จึงจัดปัญหาความซ้ำซ้อนได้

- ภาษีการค้าเดิมมีความไม่เป็นกลางทางเศรษฐกิจ เนื่องจากมีการจัดเก็บจากสินค้าหรือบริการประเภทต่าง ๆ ในอัตราที่แตกต่างกันถึง ๒๑ อัตรา เมื่อใช้ VAT ที่มีลักษณะเป็นระบบภาษีแบบอัตราเดียวสำหรับสินค้าหรือบริการทุกประเภทแล้วก็จะมิผลให้ระบบภาษีมีความเป็นกลาง มีความง่าย และแน่นอนในทางปฏิบัติสำหรับผู้เสียภาษีด้วย

- ภาษีการค้าเดิมไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งออก แม้ว่าสินค้าสำเร็จรูปที่ส่งออกไปขายยังต่างประเทศจะได้รับการยกเว้นภาษีการค้าก็ตาม แต่ก็ยังมีภาษีการค้าแฝงอยู่ในราคาตอนเป็นวัตถุดิบบางส่วน ทำให้สินค้าส่งออกของไทยมีราคาสูงกว่าที่ควรเป็น ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในระบบ VAT นอกจากจะไม่มีการเก็บภาษีสินค้าส่งออกแล้วยังมีการคืนภาษีที่แฝงอยู่ในต้นทุนสินค้าส่งออกทั้งหมดให้ตามความจริงด้วย มิผลให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ดียิ่งขึ้น การขึ้นภาษีนี้เป็นวิธีที่ยอมรับกันในระบบการค้าระหว่างประเทศ ประเทศคู่ค้า (Trade Partner) จึงมีอาจใช้ VAT เป็นข้ออ้างในการกีดกันสินค้าไทยได้ ทำให้ไทยได้เปรียบดุลการค้ามากขึ้น

ภาษีมูลค่าเพิ่ม
จัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน

ชัดเจนแน่นอน
และเป็นธรรม

จากคำนิยามข้างต้นก็คงเป็นที่คุ้นหู คุ้นตา ของผู้อ่านแน่นอน เพราะเป็นคำนิยามที่ออกโฆษณาทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งเอกสารประกอบการชี้แจงเรื่อง VAT ที่จัดทำโดยกรมสรรพากร แต่ถ้าจะให้ความหมายชัดเจนของ VAT แล้ว ก็กล่าวได้ว่า ภาษีมูลค่า

เพิ่มคือ ภาษีที่เก็บจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิต และการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการชนิดต่าง ๆ ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่เรียกเก็บจากการขายสินค้าและการให้บริการที่กระทำในธุรกิจหรือวิชาชีพในราชอาณาจักรโดยไม่คำนึงถึงสถานะของบุคคลผู้ดำเนินการ ถ้าผู้ประกอบการนั้นมีภาษีที่ได้จ่ายไปในการซื้อวัตถุดิบสินค้าทุนและรับบริการ เพื่อใช้ในการกิจการของตนเองแล้วย่อมมีสิทธินำภาษีที่ใช้ไปในการซื้อหรือรับบริการนั้นมาหักออกจากภาษีที่ต้องนำส่งกรมสรรพากรได้ โดยมีหลักฐานการซื้อที่เรียกว่า Tax invoice หรือใบกำกับภาษี

VAT กับธุรกิจการนำเข้าสินค้า

ผู้นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศจะได้รับผลกระทบจาก VAT ในหลายประเด็นดังนี้

ผู้นำเข้าต้องศึกษารูปแบบใบขนสินค้าขาเข้าใหม่ของกรมศุลกากร ที่มีความสอดคล้องกับระบบการจัดเก็บภาษีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะเรื่องฐานภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องประกอบด้วยราคา CIF ภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียม ภาษีสรรพสามิต และภาษีเพื่อมหาดไทย

ผู้นำเข้าจะต้องเก็บรักษาใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากร ที่มีของระบุ “ภาษีมูลค่าเพิ่ม” ไว้ให้ดีที่สุด เพราะต้องใช้เป็นเอกสารสำคัญในการขอเครดิตภาษีคืน ในรอบเดือนของภาษีถัดไป

กรณีที่มีปัญหาการโต้แย้งเรื่องราคาในระบบ VAT ผู้นำเข้าจะวางเงินค้ำประกันได้เฉพาะภาษีศุลกากรเท่านั้น VAT จะต้องคิดคำนวณชำระไปทันที เพราะถือว่าภาระภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นในวันชำระภาษี (วันยื่นใบขนสินค้าเพื่อเสียภาษี) และสามารถนำไปเครดิตภาษีคืนได้ในเดือนถัดไป

กรณีที่ผู้ประกอบการได้รับส่งสินค้าการลงทุน โดยได้รับยกเว้นภาษีศุลกากร และภาษีการค้าในการนำเข้าเครื่องจักรเมื่อใช้ VAT จะถือเป็นการสิ้นสุดจะไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม กฎหมายยอมให้มีการขอการชำระภาษีได้ด้วยการค้ำประกันเงินค่าภาษีอากรได้

กรณีที่ผู้ประกอบการต้องการจะขออนุญาตนำเข้าวัตถุดิบมาผลิตเพื่อการส่งออกตามมาตรา 19 ทวิ โดยขอให้ธนาคารค้ำประกันค่าภาษีอากรภายใต้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะให้ค้ำประกันค่าภาษีศุลกากรเท่านั้น ภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องชำระทันที

กรณีที่ผู้ประกอบการเป็นเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมศุลกากร ภายใต้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ยอมให้มีการค้าประกัน VAT สำหรับสินค้าหรือวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตเพื่อส่งออกได้

กรณีที่ผู้ประกอบการได้รับอนุมัติให้ตั้งโรงงานผลิตสินค้าในเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ หรือ Export Processing Zone) ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ภายใต้ VAT จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในการนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเพื่อส่งออก แต่ถ้านำสินค้าออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อจำหน่ายภายในประเทศจะต้องชำระภาษีศุลกากร และภาษีมูลค่าเพิ่มเหมือนค่างการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

VAT กับธุรกิจการส่งออก

ผู้ส่งออกจะได้รับผลกระทบจาก VAT ในประเด็นหลักต่าง ๆ ดังนี้-

VAT มีส่วนในการสนับสนุนนโยบายการส่งเสริมการส่งออก (Export Promotion Policy) ของรัฐบาลอีกทางหนึ่งด้วย นอกเหนือจากการใช้มาตรการทางภาษีศุลกากร ได้แก่ การกำหนดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าส่งออกเป็นอัตราศูนย์ ซึ่งจะมีผลช่วยลดต้นทุนการผลิต ให้แก่ผู้ส่งออกได้อีกทางหนึ่ง ได้แก่กรณีที่ผู้ส่งออกจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีซื้อ) ขณะซื้อสินค้าจากผู้ผลิตหรือผู้ขายส่งในอัตราร้อยละ 7 แต่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีขาย) ในอัตราร้อยละศูนย์ (0) ในการส่งออก ผู้ส่งออกสามารถเครดิตภาษีขายได้คืนทั้งหมดในรอบเดือนถัดไป ซึ่งหมายความว่า ผู้ส่งออกได้คืนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดซึ่งจะมีผลช่วยให้สินค้าได้รับการลดราคาขาย และแข่งขัน

กับสินค้าของประเทศคู่ค้าต่างชาติได้

นอกจากนี้รัฐบาลยังให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรแก่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตเพื่อการส่งออกในเงื่อนไขต่อไปนี้-

การคืนอากรวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตและส่งออกตามมาตรา 19 ทวิ เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ แต่ถ้าจะขอให้ธนาคารค้ำประกันค่าภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ จะค้ำประกันได้เฉพาะค่าภาษีอากรเท่านั้น ผู้ส่งออกจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มทันที

ทางรัฐบาลอาจจะพิจารณาปรับปรุงอัตราลดหย่อนค่าภาษีอากรแก่ผู้ส่งออกสินค้าที่ผลิตในประเทศให้เหลือในอัตราเดียว และในระดับที่เหมาะสม

ตามกฎหมายใหม่ภายใต้ระบบ VAT ยังคงให้สิทธิประโยชน์ต่อไปโดยการยกเว้นอากรวัตถุดิบที่นำเข้ามาเพื่อผลิตส่งออกในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า (Bonded Warehouse) เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยการให้ธนาคารค้ำประกัน VAT สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตได้

ไม่มีการกำหนดของภาษีมูลค่าเพิ่มในใบขนสินค้าขาออก เพราะสินค้าขาออกส่วนใหญ่ไม่เสียอากรขาออก และเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์

การกำหนดให้ผู้ส่งออกสามารถผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาออกได้ทุกจุดที่มีการตรวจปล่อยสินค้าส่งออกรวม 25 แห่ง หรือการบริการศุลกากรที่เรียกว่าเป็นแบบ One Stop Service เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ส่งออกเป็นอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิประโยชน์เป็นอย่างมาก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มมีลักษณะเฉพาะตัวที่สำคัญหลายด้าน โดยเฉพาะการมีส่วนเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้านการลงทุน และโดยเฉพาะการผลิตเพื่อการส่งออกและการนำเข้าสินค้า ทำให้เกิดประสิทธิผล เป็นประโยชน์ต่อความรุ่งเรืองเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ สืบเนื่องจากการมีระบบจัดเก็บที่ไม่ซับซ้อน ชัดเจน แน่นนอน และเป็นธรรมนั่นเอง ■□

บรรณานุกรม

การค้าระหว่างประเทศของไทยในทศวรรษ 1990. กรุงเทพมหานคร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2535.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530- 2534. กรุงเทพมหานคร สำนักคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี 2530.

ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรุงเทพมหานคร สุวนเศรษฐกิจ 2535.

เอกสารประกอบการชี้แจงภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ กรุงเทพมหานคร กรมสรรพากร 2535.

การอ่านออกเสียงคำภาษาไทยพิเศษบางพวก

วิศรุต สุวรรณวิเวก

โดยปกติคำไทยไม่นิยมอ่านออกเสียงตัวสะกด ซึ่งอยู่สุดท้ายของคำ เช่น กิน ไม่อ่านว่า กิน-นะ ดังนั้นคำที่นำมาจากภาษาอื่นก็ต้องอ่านตามระเบียบของภาษาไทยด้วย เช่น กล ไม่อ่านว่า กน-ละ/รัฐ ไม่อ่านว่า รัต-ระ/ฟุตบอล ไม่อ่านว่า ฟุต-บอน-ละ ยกเว้นคำว่า “ตุจ” และ “นัย” ซึ่งจะอ่าน “ตุจจะ” หรือ “นัยะ”

ก็ได้ มักยกเว้นการอ่านวรรณคดีที่ต้องการจะให้ความหมายของคำบางคำปรากฏชัดแก่ผู้ฟัง หรือเพื่อความไพเราะของรสสัมผัส จึงออกเสียงตัวสะกดได้บ้าง เช่น “คชลักษณะ คชลักษณะ คชเลค คชเพริศ คชแพรว คชแก้ว คชกล้า คชบ้าปมมัน” (ออกเสียง ชะ เชื่อมถึงมาตราทุกคำ)

แต่มีคำไทยบางคำอ่านออกเสียงตัวสะกดของคำหน้า ได้คล้ายกับการอ่านคำสมาส อาจารย์กำชัย ทองหล่อ อาจารย์ภาษาไทย ท่านได้รวบรวมคำไทยที่ต้องอ่านตัวสะกดมาแต่งเป็นกาพย์ไว้เพื่อให้สังเกตและจำได้ง่าย ดังนี้

จักจั่นจักเหล่นเหล่นไป	ดักแด้นตาไว
ตุ๊กต่าตุ๊กตุนจุนสี	
สมุลแว้งอุตลุดราวี	ฮัดคัดชุกชี
ลกปรกสับหงกงงวย	
ลักเพศทักทินลั่นสวย	พิศดูล่าววย
อุตพิพิศวงสัตวา	
ลักปิดลักเปิดตุ๊กตา	ลักจั่นจาล่า
โสกโดกลสับดนฤาตี	
สักลลาดสัควาพาที	สับปเห่อเจอมี
ดุจดั่งสัพยอกสัปทน	
อลหม่านอลเวงอลวน	ร่อมร่อเลิศล้น
จุกมามจุกชีขันโรง	
ขันสูตรสักเท้าเฝ้าโยง	ทุนทรพย์ส่อโง
กลมเม็ดจุกโรหิณี	